

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 31, št. 9
SEPTEMBER 2011

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ VEROUK
- ⇒ ROMANJE KARITAS
- ⇒ ORATORIJ
- ⇒ ZAHVALA

STARŠEM PRED ZAČETKOM NOVEGA VEROUČNEGA IN ŠOLSKEGA LETA

Na začetku novega veroučnega in šolskega leta bi želel staršem in vzgojiteljem v uvodu v novo številko Farnega lista naše župnije posredovati nekaj svojih misli. Mesec september je čas, ko vaši otroci ponovno (nekateri prvič) prestopijo šolski prag. Otroke boste po lastni presoji in po njihovih željah vpisovali tudi v različne izvenšolske dejavnosti in torej tudi k verouku. Ko pišem ta uvodnik, izhajam iz osebnih izkušenj poznavanja sveta, pišem kot človek in duhovnik, ki mu ni vseeno za prihodnost naših otrok, slovenske družine in Cerkve.

Takoj želim zabiti »žebliček na glaviček«, kot pravimo. To pa je naslednje: OTROKE VZGAJAJTE STARŠI, ne pa cesta, različni dnevi in nočni lokali, TV, internet ... Tudi šolskemu sistemu ne smemo popolnoma zaupati. Čedalje bolj je potrjen nebrzdani liberalistični miselnosti, ki je nasprotna resničnim koristim otroka, družini in Cer-

kvi.

Vse bolj živimo tako, kot nam narekujejo sredstva obveščanja. Obnašamo in oblačimo se ter delamo in kupujemo tisto, kar nam »svetujejo« javna občila. Da, celo govorimo tako, kot se sliši na TV. Najbolj žalostno pa je, da tudi svoje otroke vzgajamo tako, kot nam narekuje sodobna kapitalistična miselnost, ki prek javnih občil želi vse podvreči predvsem denarju, zabavi in uživaštvu. Žal so tudi mnogi kristjani nasedli temu načinu razmišljanja. Vzgoja je postavljena v kot tako kot pristni medsebojni odnosi, prav tako se izgublja vrednote naših prednikov, katerih temelj je bil krščanski pogled na svet. S tem smo vsi postali lahek plen hudiča in njegovih spletk.

Molimo, da nam Gospod podeli modrost, ki prihaja iz nebes; da nas razsvetli in nam da gorečnost ter moč, da bi izpolnili Božji načrt kot očetje in matere. Začetek veroučnega in šolskega leta je zagotovo izziv za vsakega starša, da na novo ovrednoti svoj od-

nos do življenja in do vzgoje svojih otrok. Nič nimam proti temu, da vpisujete svoje otroke v razne izvenšolske dejavnosti, kot je šport, glasba, kulturne, tehnične in druge dejavnosti ... Vse to je prav in koristno. Vendar pa se mi postavlja vprašanje: ali je res tako pomembno, da otroku zapolnimo ves prosti čas s temi dejavnostmi. Če ga bo še kaj ostalo, pa bomo vanj stlačili še verouk in morda nedeljsko sv. mašo kot dodatno interesno dejavnost.

Zato, dragi starši, bodite modri v svojih odločitvah, pomislite tudi na morebitne posledice. Naj ilustriram z osebno izkušnjo. V mladih letih sem bil vrhunski športnik – atlet v nekdanji Jugoslaviji. Ni mi žal. Prejel sem mnogo lepega in koristnega za življenje. Poznam pa tudi temne plati. Človek se mora odreči mnogim pomembnim življenjskim stvarim in vse podrediti le enemu cilju. Vrhunski šport je velikokrat brezkompromisen in umazan. Danes toliko bolj, ker postaja trgovina, v njej pa tudi vaši otroci postajajo »moderni gladiatorji«, ki so v službi denarja in različnih interesov. Čas aktiv-

nega vrhunskega športa pa je razmeroma kratek. Potem pa človek vstopi v realno življenje, v katerem je velikokrat prepuščen samemu sebi in nemalokrat pozabljen. S tem primerom želim le pokazati na tisto plat življenja, na katero včasih niti ne pomislimo, ima pa zoprne posledice.

Tako se bo lahko godilo vašim otrokom, če jim boste omogočili zgolj doživljanje začasnega, tuzemskega življenja, v kot pa odrinili tisto, kar ostane večno: osebna vera, smisel življenja, ljubezen staršev, srčna kultura. Če tega ni, se v ta prazen prostor rado vtihotapi zlo s »katehezo« tega sveta. Zato, predragi starši, vaši otroci potrebujejo očeta in mater doma, ne pa kopico dejavnosti izven njega. Verjemite, zelo boli, ko ti odrasel sin ali hčerka reče: »Ati, ko sem te najbolj potrebovala, te ni bilo ob meni, ker si bil stalno zaposlen, stalno v neki akciji. Nikoli nisi imel časa zame. Tudi sedaj te ne potrebujem več!«

In zakaj pravim, da ne prepustite docela vzgoje vaših otrok šoli?

Neki devetošolec me je nekoč vprašal: »Gospod, kaj naj jaz kot kristjan naredim, ko nas homoseksualni aktivisti v šoli prepričujejo, da družina kot taka ni več pomembna. Obenem pa se izganja iz šole vse, kar je krščanskega, interpretacija krščanstva pri pouku je večinoma negativna, ker se prikazuje kot nekakšno zlo, ki je stoletja zaslužjevalo slovenskega človeka?« Zato je na mestu vprašanje: Starši, ali sploh veste, kdo vse v šoli vpliva na vzgojo vaših otrok? Veliko bi še dalo naštet, kaj danes šola dela brez vednosti krščanskih staršev v škodo evangeljskih vrednot. Vso pravico imate, starši, da se zanimate za vsebino učnih načrtov, ki jih v šolah izvajajo, in protestirate proti vsebinam, ki so nasprotno načelom vaše vzgoje.

Naj zaključim: starši nosite pred Bogom, domovino in zgodovino veliko odgovornost. Neka dne vas bo tudi Bog vprašal, kako ste vzgajali svoje otroke, ki vam jih je podaril in v vzgojo zaupal On sam. Ne dovolite, da bi morali takrat povesti glavo.

Vaš duhovni pomočnik Drago

ROMANJE SODELAVCEV KARITAS VZDOLŽ APENINSKEGA POLOTOKA

Za cel avtobus se nas je nabralo: večina iz domače župnije, nekaj tudi tistih, ki so od drugod, a soustvarjajo duhovni utrip naše župnije, za vzorec pa je bil tudi kakšen nov obraz, ki pa je kmalu postal znan.

Svetopisemske besede in jutranji blagoslov sta nas dokončno odtrgala od doma, da smo se v duhu zavedali svojega romanja: vsak je gotovo nosil v sebi veliko prošnji, zahval, priporočil prijateljev, domačih, sodelavcev ... Poleg tega pa se nas je (vsaj zase lahko rečem) polotilo tudi čisto veselje nad potovanjem, spoznavanjem novih pokrajin, arhitekture, duhovnih obzorij.

Prvo romarsko sveto mašo sta darovala naša spremljevalca g. Janez in g. Sandi, ki je bil tudi turistični vodič, v severni Italiji. Mogočna romanska cerkev nas je sprejela v svoj prijetni hlad. Zunaj je pripekalo sonce, zato smo nekdam veličastni benediktinski samostan bolj na hitro preleteli. Mogočno štirikotno dvorišče z vodnjakom je opuščeno, menihov je ostalo zelo malo.

Evropa se suši ...

Loreto, foto: Polona Leskovec

Po duhovnem vdihu smo se z avtobusom povzpeli na vzpetino v San Marinu; majhna in prikupna državnica z najstarejšo ureditvijo republike na svetu, ustanovil pa jo je sveti Marin, doma s hrvaškega otoka Raba, ki je pribežal čez Jadran pred Dioklecijanovimi preganjanji v 4. st. Danes je to filatelistična in turistična meka, trgovinica pri trgovinici. Paša za ženske oči, moški pa so si dali duška v senci ob pivu. Še prej pa smo si ogledali tudi lepo cerkev, posvečeno ustanovitelju te ene najmanjših držav na svetu.

Polni lepih vtisov smo se podali na precej dolgo pot v najstarejše in največje Marijino romarsko središče Loreto, kamor smo prispeli zvečer. Po večerji smo se nekateri še sprehodili po prostranem trgu pred Marijino baziliko, polizali sladoled in se pogovarjali, medtem ko so drugi »popadali« v postelje. Tako se je končal prvi romarski dan (22. junija).

Drugi dan smo obiskali edinstveno loretsko cerkev (od tukaj izvirajo tudi lavretanske litanije), katere središče je Marijina hišica. Po izročilu naj bi Marijino nazareško hišico prinesli (pripeljali

po morju) iz Svete dežele križarji v 13. st. najprej na Trsat, nato pa v Loreto. Tukaj je bilo milostno postati in pozdraviti našo Gospo. Cerkev je bogato okrašena, saj je na njej pustilo svoj pečat veliko renesančnih slikarjev, kiparjev in stavbarjev. Pod to hišico smo imeli tudi sveto mašo, kjer smo iz srca zapeli. Tukaj sem se spomnila tudi na našega prejšnjega kaplana Andreja Gosaka, ki je sprejel svojo življenjsko odločitev, da se da Gospodu na razpolago. Tako je prišel potem tudi v Slovenijo. Molitev je bila tudi za duhovnike, njihovo zvestobo svoji poklicanosti. Imeli smo še čas za tišino ali spominke ali ogled trajnih jaslic, kjer ovce prežvekujejo, kovači kujejo, malo dete Jezus pa zajoka ...

In že se vozimo naprej. Ženske občudujemo cvetoče oleandre ob cesti, moški modrujejo o viaduktih, mostovih ... Vmes je treba seveda povedati kakšen »vic«, kar gre našemu župniku odlično iz ust. Je pa tudi čas za dremanje in čas za skupno molitev rožnega venca. Namenjeni smo v Osimo, ki ga poznamo po Ozimskem sporazu-

mu, s katerim sta Italija in bivša Jugoslavija dokončno določili (tudi) slovensko zahodno mejo. Poleg romanske katedrale smo si ogledali še baziliko, ki slovi po svetniku, ki so ga sem skrivoma namestili minoriti, da bi ga umaknili pred množicami ljudi, ki so hotele prisostvovati njegovemu maševanju. Jožef Kupertinski je imel namreč velikokrat zamaknjenja, lahko pa je celo lebdel nad tlemi. Bil je sila preprost in zelo hvaležen človek. Njegovo nestrohnjeno telo počiva v kripti pod oltarjem, kamor se hodijo ljudje priporočat v svojih stiskah. Je zavetnik študentov; sam je silno težko prišel do izobrazbe, in astronomov (zaradi lebdenja v zraku).

Popoldne pa smo obiskali baziliko s Presvetim obličjem v Manoppelu, majhni abruški vasi nad Pescaro, ki jo je pred petimi leti obiskal tudi sedanji papež. Nad tabernakljem je izpostavljen kos tančice, na katerem je portret moškega, čisto podoben tistemu, ki je na turinskem prtu. Na

obrazu so dobro opazne rdeče lise, najbrž rane, ki so posledice mučenja. Ne ve se, od kod je prišla ta tkanina (bisus ali školjčna svila), ki je bila v antiki in srednjem veku najbolj cenjena in trpežna, spletli pa so jo iz zlatih svilenih vlaken največjih sredozemskih školjk (leščurjev). Po izročilu se omenja kot Veronikin prt in je včasih predstavljal najpomembnejšo krščansko relikvijo. V muzeju so predstavljeni izsledki raziskovanja te prosojne tančice (24 cm krat 17,5 cm) z najmodernejšimi metodami. Zanimivo je, da se ne da pojasniti, kako je »prt« nastal. Narisan ni, ker školjčna svila ne vsrkava barv. Obraz mladega moškega z brado in brki je kot prototip, po katerem so narejene vzhodne ikone in slike največjih umetnikov, ki so slikali Jezusa. Manoppellske podobe ni mogoče pripisati nobenemu znanemu umetniku, slogu ali slikarski šoli. Zanj velja enako prepričanje kot za torinski prt, da je čudež in ni delo človeških rok.

Dan se je nagnil. Šlo je proti večeru. Na avtobusu smo lahko gledali film o patru Piju, h kateremu smo romali, in nas je lepo uvedel v njegovo življenje. Tako smo prispeli na najjužnejšo točko našega romanja vzdolž italijanske jadranske obale: San Giovanni Rotondo, eden najbolj obiskanih romarskih krajev v Evropi. Če bi potegnili črto čez morje, bi bili nekje okoli Dubrovnika. Večerja (tudi obvezne testenine!) in kratek informativni sprehod v pričakovanju naslednjega dneva, ki je bil namenjen ogledu čudovite (nove) in velikanske cerkve, s prostranim zunanjim prostorom z

oltarjem, 8 zvonovi, umetnim potočkom, olivnim nasadom in 40-metrskim križem. Posvečena je p. Piju, ki je tu preživel večji del svojega duhovno bogatega življenja. Še za časa življenja je bil znan po svojih stigmah, znamenjih Kristusovih ran. Bil je izreden spovednik, saj je ljudem videl v srce. Papež Janez Pavel II. ga je razglasil za blaženega, leta 2003 pa za svetnika.

Najlepši del romanja, tretji dan. Ogled stare cerkve in muzeja patra Pija, ki je prese- netil s sobo, v kateri so bile same police, od

vrha do tal; na njih pa v stotine svežnjev skrbno povezana pisma z vsega sveta. Pisali so jih komaj pismeni pa ljudje z doktorati: vsi so bili naslovljeni na p. Pija. Koliko življenjskih zgodb, trpljenja, solza! Pater je na vsa odgovoril ... Sveta maša in nato voden ogled veli- kanske bolnišnice Hiše lajšanja trpljenja, ki jo je ustanovil prav p. Pij po 2. svet. vojni s pri- spevki z vsega sveta. Bolnišnica ni državna, oskrbuje se z darovi mnogih ljudi doma in po svetu. Posebej po- zorno si je bolnišnico ogledoval naš g. Janez, ki je iskal tudi ideje za naš medgeneracijski

San Giovanni Rotondo, skupinska slika pred baziliko. foto: Polona Leskovec

dom Na griču.

Skupni križev pot sredi največje vročine je bil posebno doživetje. Leseni križ smo si simbolično predajali. Ob vsaki postaji smo postali, naše misli pa so bile usmerjene h Gospodu, njegovemu križu, ki je obtežen z vsemi našimi vsakdanjimi malimi in velikimi.

Pijeva bazilika ni mogočna samo navzven, pač pa tudi v notranjost. Ima največje mehanske orgle v Italiji (5814 piščali in 75 registrov); sprejme pa 6500 ljudi, ki se lahko usedejo. Pod njo pa je umetnina, ob kateri mi je zastal dih: mozaiki našega umetnika p. Marika Rupnika, ki jih je ob svojem obisku svetišča blagoslovil papež Benedikt XVI. Mozaiki so mogočno delo, zavzemajo pa kar okoli dva tisoč kvadratnih metrov površine. Čiste in močne barve kamenčkov, nabranih tudi na Črnem Vrhu nad Idrijo, so me popolnoma prevzele. Prav tako modrina mozaika okoli kripte, kjer počiva svetnikovo telo. Tukaj se duše odpirajo, zato se nas je precej vračalo ravno v ta prostor. Zame je ta umetnina najlepša, kar sem jih kdaj videla. Njena

lepota (ali pa pater Pij) me je ganila do solz.

Popoldne smo se z avtobusom povzpeli »v hribe«: Monte sant Angelo, kjer se je v 5. st. v votlini prikazal nadangel Mihael. Na tem mestu stoji tudi »podzemna« cerkev, katere del so žive skale. Čas za nakup spominkov, krasen razgled na rt Gargano in morje.

Zvečer: kakor je kdo hotel. Z možem sva zavila spet k patru Piju in Rupnikovim mozaikom, da se napijeva lepota in naužijeva svetnikove bližine ...

Zadnji dan romanja je bil v Sloveniji dan državnosti: 20. obletnica naše samostojne države. Odšli smo ravno na dan posta za domovino, ki smo ga zamenjali za molitev, vračali pa smo se tudi z molitvijo zanjo. Dolga pot po Apeninskem polotoku je bila pred nami, a je kar lepo teklo: nepozabne malice, postanki za kapučino in še zadnji obisk cerkve. Ta je bila v Lancianu, kraju svetovnega evharističnega čudeža. Nad tabernakljem je izpostavljen

delček mesa (srčne mišice), v kar se je spremenila hostija, in pet nepravilnih kepice strnjene krvi, v kar se je spremenilo vino pri posvetitvi med sv. mašo, ki jo je daroval menih, ki je dvomil o resnični Jezusovi prisotnosti v evharistiji. To se je zgodilo v 8. st. in je prvi in največji evharistični čudež v Katoliški cerkvi.

Dobrohotnost, kramljanje, pristrčno vzdušje in že se približujemo domu. Spoznali smo veliko svetnikov, ki nam lahko kažejo pot h Gospodu. Katerega bomo izbrali, je naša odločitev. Lahko tudi našega, slovenskega. Tudi mi jih namreč imamo, kot je rekel g. Janez: »Italijani jih imajo veliko na oltarju, Slovenci pa v nebesih.« Kakorkoli: imeli smo se odlično, napolnili smo si baterije, okrepiли odnose med seboj in Bogom, zato pristrčna hvala neumornim: g. Janezu in Sandiju, voznikoma, ge. Elki in vsem, ki ste rezali, pekli, točili, molili ...

Ljut

ROMANJE PO SVETI DEŽELI (2. DEL)

Ponedeljek 7. 3. 2011 **- 35 km, 8 ur hoje**

Po osmi uri smo zapustili goro Tabor. Ob poti smo občudovali lepe bele, rumene in rdeče rože. Zelena nizka trava med redkimi borovci in kakšno belo ploščato skalo je bila kot nekakšna preproga. Srečevali smo peš romarje iz Slovaške. Vsak je bil zatopljen v molitev. Seveda so šli samo od vznožja gore. Kar hitro smo našli pravo pot proti severu. Grmičevje, že velika trava in sonce so nas spremljali po poteh, dokler nismo prišli do nove asfaltne ceste, proti Tiberiji. Zapuščali smo muslimanski svet in se bližali področju, kjer prebivajo Izraelci. Velika razlika je med čistočo. Vmes nekoliko postanka za »tankanje« na črpalkah. Pozno popoldne se je cesta začela spuščati. Mesto Tiberija leži na pobočju, zahodno ob Galilejskem jezeru. Na desni strani mesto, ki se spušča strmo navzdol, na levi pa zeleni griči.

Vmes je tudi kakšna rdečerjava stena, prav taka kot je naslikana na kaki sliki v cerkvi. Med katerimi griči je bila pot skrajšana od Nazareta do Genezareškega jezera? Pri tabli, kjer piše 0 nadmorske višine, smo se slikali. Spustili smo se še za 240 m. Po mestu smo iskali prenočišče. Težki so koraki, še težji nahrbtniki, ko jih odložiš, se napiješ, stuširaš in odpočiješ. V vodiču, ki smo ga imeli s seboj, je napisan naslov in ulica prenočišča. Le najti je treba ulico in številko. Sreča, še je bilo prosto. Po običajnem večernem opravilu smo kar na ulici večerjali suhi obrok.

Preberi:

Joz 19,35

Torek 8. 3. 2011 **- 20 km, 6 ur hoje**

Iz Tiberije smo se odpravili proti severozahodu ob jezeru po asfaltni cesti. Čisto ob jezeru se ne da hoditi, ker je teren bolj močvirnat, poraščen

z visokimi rastlinami. Vas Magdala je nekaj sto metrov stran od jezera proti zahodu. Ob cesti raste večbarvno cvetoče grmičevje. Kar naenkrat so se pripodili temni oblaki. Močno je začelo pihati in deževati. Bili smo čisto premočeni. Od pelerin nam je teklo v čevlje. Pod goro Blagrov, na severni strani jezera, je že nekoliko ponehalo deževati. Ogledali smo prostore in cerkev, kjer je Jezus pomnožil kruh in ribi. Malo naprej smo pri sestrah dobili prenočišče. Odložili smo premočeno obleko in čevlje. Ker se je nekoliko zvedrilo, smo šli naprej do Kafarnauma. Tam je cerkev, pod njo pa še vidno obzidje Petrove hiše. V bližini je nekaj svetlejših stebrov shodnice. Kamni in stiskalnice za olive so črne barve. Jezero se je nekoliko umirilo in nehalo peniti.

Preberi:

Mr 1,31; Mt 9,22; Lk 10,38; Lk 18, 1-8; Lk 8,1-3; Lk 9,10-17. Mt 9,9-13.

Pepelnična sreda

9. 3. 2011

- 28 km, 7 ur hoje

Spali smo v dokaj urejeni, a bolj hladni sobi. Sušenje najnujnejših stvari kar v postelji pod rjuho. Obuli smo mokre čevlje. K maši in pepeljenju smo odšli v bližnjo cerkev, kjer je Jezus rekel Petru: »Ti si skala«. Pred oltarjem je velika živa skala. Po zajtrku smo se odpravili po isti poti nazaj proti Tiberiji, pod goro Blagrov.

Preberi:

Mt 5 in 6 in

Lk 6,20–26.

Pot smo nadaljevali v deževnem vremenu do kibuca Kinaret. Močan veter je pihal v prsi. Jezero je bilo sivozelene barve. Videlo se je na nasprotni breg. Poleti to ni možno, zrak ni tako čist. Spali smo v vrtnih hišicah, še kar udobno in toplo. Večerja, branje Sv. pisma in pisanje.

Četrtek 10. 3. 2011

- 28 km, 7,5 ur hoje

Iz Kinareta proti Bet Sheanu skoraj po ravni cesti. Spotoma smo si ogledali turistični kraj Yardenit, kjer iz jezera teče Jordan. Tam še krščujejo. Jordanska dolina je zelo rodovitna. Vode v strugi skoraj ni, ker jo vso prej porabijo za namakanje. Tako Mrtvo morje nima pritoka, zato se voda v njem niža. Noge so utrujene. Bolečina mi otežuje sproščen korak. Ne mislim naprej, saj je pred mano še veliko kilometrov. Taka je pač Božja volja. Na bregovih, v visoki travi se pasejo krave in nas začudeno gledajo. V lepi skupni sobi se »razkomotimo«, vse postorimo kot običajno in zaspimo.

Preberi:

Sod 7;1. Mz 22; 1. Kr 4,12; 1.Sam 31.

Petek 11. 3. 2011

- 16 km, 4 ure hoje

Perilo in čevlji so se končno posušili. Zapuščamo Bet Shean in

se bližamo arabskemu svetu. Mejo smo prečkali brez problemov. Nevarno je bilo hoditi izven ceste zaradi min. Še nas je nekoliko močilo. Pri nekem prodajalcu zelenjave smo se ustavili. Že prej sem dala pot in bolečino v Božje roke. Bog poskrbi, pravi Abraham. Pa je res. Še danes ne vem, kdo je bi pobudnik za taksi. Vsak je nekaj rekel in že je bil tu kombi. Odpeljal nas je v Jeriho. Vozili smo se čez puščavo, brez vasi. Na nekaj mestih so bili beduini. Tla so bila mokra. Kje naj bi spali? Kje naj bi kupili hrano in pijačo za dva dneva? Vse je bilo prav. V topli suhi Jerihi in v hotelu smo se dobro namestili.

(Se nadaljuje)

Romarka RK

OTROCI SPET NAVDUŠENI ...

Počitnice za otroke - oratorij 2011 z naslovom »V tvojo smer«, ki je v Logatcu potekal med 4. in 8. julijem, je privabil 90 otrok, za njih pa je skrbelo 35 animatorjev KUD Adoramusa.

Letošnja rdeča nit in osrednja zgodba oratorija je bila zgodba o Joni, besnem preroku, ki ga je poslal Bog. A Jona ni bil najbolj poslušen in se je z ladjo odpravil na potovanje. Zajela jih je nevihta in Jono so valovi vrgli v morje, tam pa ga je čakal velikanski kit ...

Geslo letošnjega tedna za otroke je bilo: »V tvojo smer!«, imeli pa smo tudi himno z istim naslovom, ki smo jo zapeli ob vsakodnevnem dvigu in spustu zastave.

Po jutranjem dvigu zastave smo si ogledali

igrano igro o Joni, besnem preroku, nato imeli dnevno misel, čemur so sledile najrazličnejše delavnice. Imeli smo kuharsko, slaščičarsko, filmsko, ekološko, športno delavnico, vrtec za najmlajše, avtopralnico, delavnico za pripravo koktajlov ... in otroci so v njih uživali in ustvarjali.

Po premoru za kosilo smo popoldne nadaljevali s športnimi in zabavnimi igrami, imeli smo tudi vodne igre, obiskali so nas gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Logatec in otrokom pričarali nepozabno doživetje. Trg svetega Nikolaja se je namreč spremenil v prizorišče deževno-sončnega poletnega dne. Z novim tovornjakom so zalili vse prisotne in slišati je bilo veliko veselih glasov otrok in animatorjev; 9-letna udeleženka je povedala, da je to bilo eno izmed njenih najlepših doživetij. Kot vsako leto smo se tudi letos odpravili na enodnevni izlet. Tokrat smo šli na morje, v Simonov zaliv, kjer

smo se dodobra nakopali in se naužili sončnih žarkov.

V petek je po klasičnem programu sledila

popoldanska predstavitev predstavitvena prireditev za starše in prijatelje. Otroci so jim predstavili delavnice in dogodke, ki so se zvrstili

na oratoriju. Imeli smo nekaj gostov in band Jona; kratka, polni pozitivnih občutkov se tako otroci kot animatorji že spogledujemo z novimi dogodivščinami v naslednjem letu in se veselimo ponovnega snidenja.

Brez pomoči animatorjev KUD Adoramusa, župnijskega urada, Doma Marije in Marte, prijaznih gasilcev in sponzorja projekta – občine Logatec, bi počitnice težko izpeljali, zato se jim vsem na tem mestu najlepše zahvaljujemo.

Luka Škrlič

ZAHVALNA MAŠA

20-let je minilo, odkar sta družini Žakelj in Molč izvedeli, da nikoli več ne bosta popolni. Za vedno sta preminili življenji mladega Zvoneta in Mirka, ki sta branila našo prelepo domovino. Dvajset let je dolgo obdobje, a ne toliko dolgo, da bi se vse rane zacelile. Rane pa ne bi bile niti pol toliko zaceljene, če ni bi imeli vere v Boga.

V ta namen smo drugo soboto v juliju ime-

li zahvalno mašo. Domači smo se Bogu zahvalili za vse, kar smo doživeli v teh dvajsetih letih, za vse milosti, ki sta jih Zvone in Mirko doživela v letih njenega življenja.

Zvone in Mirko sta bila zelo dobra fanta, zato je bila izguba še toliko težja. Svojci smo bili pri tej maši še posebej hvaležni Bogu, saj nam le On pomaga prebolevati to izgubo.

V spominjanju prek zahvalne maše se starši in sorodniki zahvaljujemo vsem, ki ste storili karkoli dobrega in nam pomagali.

Prva in največja zahvala gre gospodu župniku Janezu Komparetu, ker je omogočil, da to sv. mašo daruje vikar Jože Plut.

Hvala tudi vsem drugim duhovnikom in praporščakom Logatca, Vrhnike in Borovnice,

županu gospodu Bertu Menardu in njegovi ženi, da sta se udeležila svete maše. Zahvala, čeprav ne zadnja, gre tudi čistilkam in krasilkam, ki so cerkev tako lepo okrasile in celo s cvetjem oblikovale slovensko zastavo, da je bilo prav prijetno vstopiti v naš božji hram. Predzadnja zahvala gre vsem tistim, ki so mašo pripravili in uredili, da je vse potekalo tako kot mora, ter vsem faranom, ki so se jo udeležili, saj so s tem so pokazali, da

sta oba fanta, Zvone in Mirko, še vedno v njihovih srcih in so jima hvaležni za vse, kar sta storila za nas, da lahko sedaj mirno živimo v našem prelepem Logatcu.

Res zadnja zahvala – lahko bi se zahvaljevali še in še – pa gre tistim, ki so poskrbeli za pogostitev, saj so nam nekateri pri druženju ob prigrizku dali precej spodbudnih in tolažilnih besed.

Ob vseh teh spominih, ki so nas v teh trenutkih preplavljali, je vendarle posvetil tudi žarek upanja, da je fantoma v Božjem objemu nepopisno lepo. Imamo jih v najlepšem spominu in se Bogu vsak dan zahvaljujemo, da bi jima tam bilo še lepše, da smo mi na svetu tudi za njiju dva in da ob molitvi prejemo moč, da bi v veri, upanju in ljubezni živeli naprej.

Hvala vsem!

Družini Molk in Žakelj

URNIK VEROUKA ZA ŠOLSKO LETO 2011/12

DAN	ČAS	VELIKA UČILNICA	KATEHET	MALA UČILNICA	KATEHET
PON	15.00	3. razred	župnik	6. razred	Andreja Cergolj
	16.00	3. razred	župnik	4. razred	Klemen Nagode
	17.00	1. razred	Vida Trošt	4. razred	Klemen Nagode
TOR	14.00	8. razred	Metoda Gradišek		
	15.00	8. razred	Metoda Gradišek		
	17.00			6. razred	Peter Sajovic
SRE	15.00	7. razred	Špela Fortuna		
	16.00	7. razred	Špela Fortuna	2. razred	Sonja Mihelčič
	17.00			2. razred	Sonja Mihelčič
ČET	14.00	9. razred	Metoda Gradišek		
	15.00	9. razred	Metoda Gradišek		
	15.30			1. razred	Nevenka Malavašič
	16.00	5. razred	Natalija Mezeg		
	17.00	5. razred	Natalija Mezeg		

KOLEDAR

SEPTEMBER

2011

2. september – prvi petek, obisk bolnikov; po sv. maši molitvena skupina; pevske vaje za MePZ; srečanje MLADINE;

3. september – od 17.–19. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega;

4. september, 23. nedelja med letom, ANGELSKA – sv. maša ob 8. in 10. uri. Ob 10. uri začetek veroučnega leta; ob 14. uri večernice; ker ta teden začnemo z veroukom bodo odslej maše med tednom ob 18. uri;

5. september – po sv. maši srečanje skupine KARITAS;

6. september – po sv. maši ob 18.30 uri srečanje z voditelji birmanskih skupin;

8. september, MALI ŠMAREN – Marijino rojstvo, sv. maša ob 10. in 18. uri;

9. september – po sv. maši molitvena skupina; vaje za MePZ; srečanje mladine;

10. september – od 16.–18. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega;

11. september, 24. nedelja med letom – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice;

12. september – ob 19. uri srečanje ŽPS;

13. september – ob 18. uri sv. maša, po sveti maši srečanje birmancev in staršev I. skupine;

15. september – srečanje z JOŽETOM MOŽINO;

16. september – po sv. maši molitvena skupina; vaje za MePZ in ob 19. uri predstavitev vrta in Doma Marije in Marte; srečanje mladine;

17. september – od 16.–18. ure spovedovanje in čaščenje *Najsvetejšega*; ob 19. uri *glasbeni večer pred praznikom blagoslova nove stavbe na Griču*;

18. september, 25. nedelja med letom – sv. maša ob 8. in 10. uri. **Ob 10. uri bo slovesni blagoslov dom na Griču. Sv. mašo bo vodil g. nadškof ANTON STRES.** Popoldan ob 14. uri bodo večernice;

19. september – ob 20. uri priprava na sv. krst;

20. september – ob 18. uri sv. maša, po sv. maši srečanje birmancev in staršev II. skupine;

23. september – po sv. maši molitvena skupina; vaje za MePZ; in srečanje mladine;

24. september – od 16.–18. ure spovedovanje in čaščenje Najsvetejšega; god blaženega Antona Martina Slomška;

25. september, 26. nedelja med letom, SLOMŠKOVA IN KRSTNA – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri **DAN SLUŽENJA**;

27. september – ob 18. uri sv. maša, po sv. maši srečanje birmancev in staršev III. skupine;

30. september – po sv. maši molitvena skupina; vaje za MePZ in srečanje mladine.